

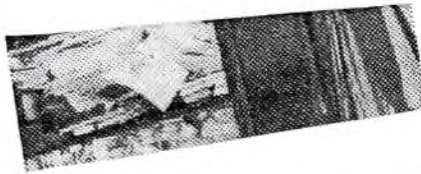
PRAŽSKÁ INFO
VÝSTŘÍŽKOV,
Praha 2-Vyšehrad, k
tel. 29 73 7.

20 792

VÝSTŘÍŽEK Z TIS
LIST PRO MORAVU A SLEZSKO
SVOBODA, Ostrava

ze dne 3. 7. 1992

95 7. Shmueli

„... už v kofence,
jaký je filuta,
...“

... Petra Bezruče (Woody Allen: „Zahraj to znovu, Same!“), která se těší opravdu e-
ni ... zajmu obecnstva. Na snímku představitelé hlavních rolí Jan Mazák – Allan Felix a Otakar Prajz-
ner – Bogart.
Foto: JOSEF HRADIL

Otakar Prajzner, ředitel Divadla Petra Bezruče:

„ROZJEZD SE ZDARIL“

Už je tomu rok, co se **DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ**, po letech nedobrovolného sloučení s ostatními divadly, stalo opět samostatným subjektem kulturního života města. A dnes je už možné konstatovat, že „come back“ se vydařil. Dosažené výsledky dokumentují výraznou snahu se prosadit i ve změně organizací a provozních podmínkách, neustoupit z nastoupeného úsilí po divadle komorního charakteru, přinášejího svým divákům neotřelé scénické zážitky na dramatických tématech, rezonujících s životními pocity zejména mladé generace, kořeněné humorem i poezií.

V čele souboru stojí zkušený divadelník Mgr. Otakar Prajzner. Položili jsme mu několik otázek:

Pane řediteli, jak se díváte na uplynulé roční působení DPB? Nejprve z toho provozního pohledu.

„Lhal bych, kdybych z nějaké falešné skromnosti nepřipustil, že se „rozjezd“ zdařil i v poměrně složitých podmínkách provozně ekonomických. Vznikla řada výrazných uměleckých počinů. A diváci nám zůstali věrni i za situace, kdy bylo nutno opustit tradičně využívané prostory divadelního traktu Domu kultury Vítkovice, soustředit produkci do nepoměrně menších prostorů naší divadelní budovy „Blaník“. To postavilo jak umělce, tak i diváky do značně odlišné situace od předchozí zavedené praxe.“

A co umělecké výsledky?

„Dramaturgicky jsme byli vedeni snahou vyhledávat takové tituly, které by oslovovaly současného diváka, byly v souladu s jeho představami a konvenovaly zejména mladým lidem. A tak se nám podařilo v připomínaném období zvýšit návštěvnost o 10 %. Svůj podíl na tom měly jak výrazně úspěšné inscenace režiséra Josefa Janíka „Léto“ (Romain Weingarten), čs. premiéra „Stvoření světa a jiné obchody“ (Arthur Mil-

ler) či „Roberto Zucco“ (Bernard-Marie Koltés), tak i znamenitá komedie Woodyho Allena „Zahraj to znovu, Same“, již několik sezón se držíci na repertoáru, režijně připravená Pavlem Paloušem. Ten také nastudoval scénickou adaptaci úspěšného románu známého exilového spisovatele Josefa Škvoreckého „Mirákl“, velmi spontánně přijaté naším obecnstvem. Profesor Škvorecký nám k tomuto představení zaslal z Toronta dopis, kde mimo jiné píše: „Milý pane Prajzner, udělal jste mi velkou a nečekanou radost. Zpráva o Miráklu v Ostravě spolu s lákavými fotkami mě zastihla zrovna ve stavu deprese, způsobené špatným zdravím, a dala mi novou chuť do života... Prosím, pozdravujte ode mne celý soubor a vyřídte jim, že jim přeju všechno nejlepší v životě.“

A co dětský divák?

„Nezapomínáme, samozřejmě, ani na školní mládež. Nadále produkujeme inscenace určené pro uvádění v dopoledních hodinách pro hromadné návštěvy dětí. Ve vzájemné spolupráci s vedením škol se tak udržuje poměr takto odehraných představení s večerním repertoárem 1:1. Má to svůj neodiskutovatelný výchovný dopad, a proto v této praxi hodláme i nadále pokračovat. Neustále si ověřu-

jeme atraktivnost, účinnost dopadu a zájem mladých diváků a je pochopitelné, že tu se něco podaří lépe, tu se třeba nestrefíme zrovna do černého. Ale máme už zkušenost, že nové prostorové uspořádání v „Blaníku“ umožňuje větší míru soustředění u dětských diváků, než je tomu obvykle v anonymitě velkého hlediště.“

Jak je to s personálním obsazením?

„Počet členů divadla se podstatně snížil a plně odpovídá jak možnostem finančního rozpočtu, tak i současným potřebám uměleckého provozu. Během roku přišli do souboru absolventi ostravské konzervatoře Milan Kačmarčík, Ivo Hrbáč a od nové sezóny i René Šmotek a Markéta Pyšová. Po roce se opět vrací mladý herec Ondřej Malý. Z Těšínského divadla přichází do angažmá v DPB zkušená herečka Ivana Wojtylová-Guziurová. Odcházejí Pavel Tomanka a Veronika Rašátková, přecházejí do Zemského divadla v Brně. Věkový průměr členů uměleckého souboru se tedy podstatně snížil.“

A jak dál?

„Jsme již v kontaktu s hostujícími režiséry, jednáme s některými překladateli, s domácími režiséry připravujeme další tituly nového dramaturgického plánu, jehož realizaci nabídneme divákům opět od ledna příštího roku 1993.“

Po dohodě s ostravskými jazzmany – zejména s vynikajícím muzikantem a fandou tohoto žánru (dlužno připodotknout, že i našeho divadla) Borisem Urbánkem – budeme i nadále garantem pravidelných čtvrtletních jazzových večerů.“

(N. P.)